

til 30 Kr., og derved taber man 13 Kr. paa det, man sælger til sidst; hvis man derimod, hvad der havde været naturligt, havde betalt Aarets Tilskud til det Korn, man købte det Aar og saa havde solgt Resten, dels de gamle Beholdninger, der laa til den Pris, de var købt til, og dels den nye Del, 12 000 Tons, som man havde til overs for selve Aaret, var der ikke kommet Tab paa hele Realisationen, men ogsaa Gevinst. Saaledes har Ministeren imidlertid ikke kunnet fremstille det, for saa vilde det være blevet alt for tydeligt, hvad det var, der er foregaaet. Jeg vil imidlertid formode, at det ikke kan have været Administrationens Mening, at dette Kornregnskab skulde fremtræde saaledes, som det fremtræder; men hvorledes det er sket, at det alligevel er kommet til at se saaledes ud, kan man jo have sine Formodninger om.

Naar Ministeren saa kommer ind paa andre Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Omkostninger og saa fremdeles, skal jeg ikke vende tilbage til den gamle Diskussion, men kun gøre opmærksom paa, at det Korn, der administreredes det foregaaende Aar, var langt mere end det Aar, da Ministeren har været med til Administrationen, idet der var en Ombytningsordning, som Ministeren den Gang selv havde foreslaaet i anden Egenskab, og som medførte, at der var meget mere Korn og meget mere Transport, nemlig af Majs og Foderkagerne, og det er det, der særlig har fordyret Ordningen.

I Anledning af den Diskussion, der har været ført mellem det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte og Ministeren for offentlige Arbejder, vil jeg endnu gerne sige følgende: Jeg tror ikke, at denne Sag endnu er moden til Kommissionsbehandling, ej heller, at den er moden til Forhandling med et saadant Udvalg, som Ministeren talte om i Finansudvalget. Jeg tror, at de Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har fremsat, maa drøftes af Offentligheden, de maa være Genstand for hans Fremstilling og for Fremstilling af de Betænkeligheder, som fra anden Side kan rejses derimod, hvoraf nogle blev fremhævet af det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen. Med andre Ord, jeg tror, at denne Sag endnu kun ligger saaledes, at den er egnet til en almindelig offentlig Drøftelse. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes Interesse for og store Indsigt i denne Sag vil alle vi, der sidder i Finansudvalget, fuldt ud anerkende, og derfor tror jeg ogsaa, at man gerne vil deltage i en almindelig offentlig Drøftelse; men Sagen kan endnu ikke betragtes som saa afklaret, at man kan lade den gaa til Forhandling i et lukket Udvalg.

Der er to Ord af de Ord, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har fremhævet, og som ogsaa den højtærede Minister har fremhævet; jeg gerne vil fæste mig ved. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har sagt, at det, der skulde foretages, var at skabe en friere Styrelse, der skulde have en større Bevægelighed og derfor ogsaa et større Ansvar; den skulde handle under Ansvar, det sagde ogsaa den højtærede Minister. Ja, men hvilket Ansvar er det, der her tænkes paa? Under et økonomisk Ansvar, saaledes at den skulde tilsvare Staten, hvad der kommer til at mangle i det Budget, der er opstillet vedrørende Statsbanernes Rentabilitet? Hvis det er Tilfældet, tror jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte fik nogen som helst til at indtræde i Bestyrelsen for dette Foretagende. Altsaa, det Ansvar, her tales om, er ikke noget økonomisk Ansvar, det økonomiske Ansvar vil komme til at ligge paa Rigsdagen som den bevilgende Myndighed, og det Ansvar, som den friere stillede Styrelse vilde have, vilde ikke kunne fritage Rigsdagen for at bevilge af Statens Midler de Underskud, som denne Styrelse eventuelt maatte bebyrde Staten med. Man kan saa straffe den paa anden Maade ved Afskedigelse eller saadant, men faktisk er det, at den Styrelsesform, som det ærede Medlem har skitseret, saaledes som den staar for mig efter det Billede, han har givet, vil være en Styrelse, der handler paa Rigsdagens økonomiske Ansvar, uden at Rigsdagen har tilstrækkelig Myndighed til at bestemme afgørende Retningslinier. Der er altsaa paa dette Punkt en Betænkelighed.

Og naar det ærede Medlem dernæst under Ministerens Bifald talte om Statsvirksomhedernes fuldkomne Forrentning, og Ministeren talte om 4 pCt., altsaa 4 pCt. af de 500 Millioner, der for Øjeblikket er anbragt i Statsbanerne, hvad vil saa dette sige? Det vil for det første sige, at hele det Synspunkt, under hvilket vi har bygget vort Jernbanenet op lige fra den første Statsbane til nu, vil være forladt. Den Periode, vi hidtil har levet under, har været præget af det Synspunkt paa Statsbanerne, at de ikke blot var en Forretning, men en kulturel Virksomhed, der havde til Hensigt at udvikle de Erhvervsomheder, der maatte være i forskellige Egne af vort Land. Derfor har Staten anlagt en Række Baner paa Steder, hvor det var ganske givet, at Banevirksomhed ikke kunde forrente sig. Hvis det System, man nu forfægter, var blevet gennemført ved Begyndelsen af Statsbanevirksomhedsperioden her i Landet, vilde en Række kulturelt betydningsfulde